

Landsforenings delegeretmøde på den samlede bestyrelses vegne meget klart og utvetydigt sagde til ministeren: Der er to løftebrud i det her. Det ene er, at man løber fra aftalen om reform, og det andet er, at man tager de 100 mio. kr., som vi aftalte med indenrigsministeren.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Stavad, den røde knap! Hr. Stavad har været medlem af Folketinget i mange år og ved, hvad den betyder.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Der er én ting, man kan glæde sig over i det her forslag, og det er, at det bliver vedtaget, inden kommunerne skal igennem deres budgetforhandlinger. Det er sådan set også det eneste.

Der er det der praleri med, at man har forhøjet, men det, det jo handler om, når vi snakker udligning, er sådan set den udvikling, der er forløbet siden den sidste udligningsreform.

Der er nogle steder, hvor man har haft et godt skatteindkomstgrundlag, og hvor udgifterne sådan set ikke har været sådan, at de har haft en stor volumen, men derimod er der andre steder, hvor udgifterne har haft en stor volumen, men hvor indkomsterne ikke har fulgt med den almindelige indkomstudvikling, der er i visse områder af landet.

Det er det, vi taler om. Der skal være en udligningsreform, så de stærkere områder skal være med til at betale til de svagere områder. Det er den situation, som man nu prøver at lappe på. Det er selvfølgelig et skridt, men det er jo ikke det skridt, der blev lovet, altså at man netop skulle lave en egentlig reform.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må anholde hr. Ole Vagn Christensens udtryk praleri. Jeg praler bestemt ikke. Jeg oplyser bare om fakta, og fakta er, at denne regering markant har øget de midler, der stilles til rådighed for de vanskeligt stillede kommuner, på en sådan måde, at formanden for Det Skæve Danmark, da ressourcerne blev bragt i spil, for så vidt angår 2003, roste det, hvilket står i en voldsom kontrast til de ord, der blev brugt året før af den daværende formand for Det Skæve Danmark. Ord, som jeg ikke tror jeg passende kan

tage i min mund her på Folketingets talerstol. Det er bare det, jeg peger på.

Så forsøger jeg at kradse lidt i det hykleri, der er i, at man nu klandrer os for, at det er kommunerne selv, der som udgangspunkt skal finansiere de 500 mio. kr., der indgår i den her ordning, når man samtidig har meget travlt med at sige, at vi burde være kommet med en udligningsreform, for udligning er per definition, hvilket hr. Jens Rohde jo gjorde opmærksom på, at tage fra nogle og give til andre.

Udligning er et nulsumsspil. Det er også derfor, det er så interessant – når nu alt forarbejdet var lavet, kan jeg forstå, og jeg så bare har sat mig på papirerne og holdt dem skjult lige siden – at få det socialdemokratiske bud på, hvem præcis det er, der skal have, og hvor meget de skal have, og præcis hvem der skal betale, og hvor meget de skal betale. Jeg glæder mig da til at få et indblik i det.

En udligningsreform er jo ikke noget beskyttet begreb eller noget entydigt begreb. Jeg tror, at alle, der kommer i den kommunale verden, kan bekræfte, at der har været en længsel efter en udligningsreform alle steder. Vi har borgmestre i hovedstadsområdet, der længselsfuldt har gået og ventet på, at der kom en udligningsreform, der i deres optik jo skulle betyde, at man skulle udligne noget mindre, for de syntes, det var et skævt incitament, at når borgerne i deres kommune tjente mere, og når det gik fremad, så skulle pengene bare til provinsen, som man siger i de kredse.

Jeg kender tilsvarende mindst lige så mange borgmestre fra det jyske og fynske område og fra Sydsjælland, som har gået med længsel og ventet på en udligningsreform, fordi man regnede med, at det ville betyde, man skulle have flere penge. Det er da klart, at alle de der borgmestre, som hver især har gået og ventet på en udligningsreform, der henholdsvis skulle betyde, at de skulle aflevere mindre, eller at de skulle have mere, synes, det er ærgerligt, at udligningsreformen – lige præcis den, de havde inde i deres hoved – er sat på standby.

Men alle her ved jo godt, at det aldrig nogen sinde ville kunne lade sig gøre at lave en sådan udligningsreform, der kunne tilfredsstille alle. Det er derfor, jeg synes, man skulle skrælle den hårde retorik væk og så se på kendsgerningerne. Kendsgerningerne er, at denne regering markant har øget de ressourcer, der står til rådighed for de vanskeligt stillede kommuner.